

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., MONDAY MORNING, JANUARY 6, 1941

LETO XLIV. — VOL. XCLIV

0. 4

Kongres bo najbrže z poseveltom, toda mu ne dal absolutne moči

Washington. — Danes popol-
ne bo predsednik Roosevelt
edložil 77. kongresu spomeni-
to je svoje priporočilo za bo-
če zasedanje kongresa. Pred-
nik bo priporočil kongresu
jo in naglo pomoč Angliji,
ški in Kitajski. Najbrže bo
poročal načrt, po katerem bi
tem deželam dalo orožje kot
sojilo.

Na kapitulo se je razširila go-
tica, da bo kongres vprašan za
no moč predsedniku topogled-
Dasi bo kongres skoro goto-
sodeloval z predsednikom za
noč Angliji, pa se bo najbrže
za absolutno moč v tem ozir-

pokojnem Frank Smre- karju

Kakor je bilo že poročano, je
minil Frank Smrekar, po-
nače Mežnarjev, doma iz Do-
e vasi, fara Polica pri Viš-
gori, kjer je bil rojen leta
5. Tam zapuša dva brata
ve sestri. V Ameriko je do-
l leta 1898. Leta 1903 se je
očil s Karolino, rojeno Hro-
dama iz Dvora pri Žužem-
ku. Skoro vsa leta je delal
nani žičarni American Steel
Wire Co. Pred kratkim je
Wile dobil pokojnino. Zad-
šest mesecev je pa bolehal.
je, previden s sv. zakra-
ti za umirajoče, kmalu po-
noči v soboto. Poleg sopro-
Karoline zapuša tukaj bra-
ohna, trgovca na 6112 St.
r Ave., tri sinove in tri hče-
Joseph, Anthony, John, Jo-
hine, Caroline poroč. Mače-
in Rose poročena Chervený.
otroka sta umrla v starosti
in 22 let. Bil je član dru-
sv. Vida, št. 25 KSKJ in
stva Dvor Baraga, reda Ka-
ških Borštnarjev, št. 1317.
žina stanuje zadnjih 16 let
369 E. 52. St. Pogreb se bo
v tork zjutraj ob devetih
ogrebnege zavoda A. Grdi-
in Sinovi, 1053 E. 62. St. v
ev sv. Vida in potem na po-
ališče Kalvarijo. Naj se
cije v miru v ameriški zem-
preostalim naše sožalje.

Zadušnica

Tri ob osmih se bo brala v
kvi sv. Vida zadušnica za po-
nini Frank Pižmohtom. So-
niki in prijatelji so vabljeni.

Novi clevelandski župan je dal ulični železnici ultimat, da se sporazume z mestom

Edward Blythin, ki je prišel
34 leti iz Anglije kot re-
naseljenec in ki je danes
an šestega največjega me-
v Zed. državah, je dal druž-
clevelandške ulične železni-
ok 60 dni, da poravna spor
mestom, ki se vleče že pet let.
v teku 60 dni ne pride do
razuma, bo župan stopil
d mestno zbornico, da sest-
program za mestni prevozni
tem. Cesar ni mogel napra-
prejšnji župan, toliko ope-
ni Mr. Burton v dobi petih
namerava izvesti novi žu-
v teku dveh mesecev.

dalje je izjavil novi župan,
bo zahteval od mestne zbor-
da, da napravi postavo, po ka-
bodo morale šole, cerkve,
rodne ustanove in enake
nizacije plačati mestu za
lo, ki jo dobivajo sedaj od
sta zastoj.
bljubil je tudi, da bo po-
žbeni oddelek mesta poslo-

POHOD ITALIJANSKE ARMADE . . .

Da, pohod, pa nič kam . . . To je namreč nepregledna vrsta italijanskih vojakov, ki so jih zajeli Angleži v Afriki in ki jih ženejo zdaj v ujetništvo. V ozadju vidite razvaline mesta Sidi Barrani, kjer so Angleži zajeli več kot 10,000 Italijanov.

Bardia je padla!

Nad 25,000 italijanskih vojakov so Angleži zajeli v tem utrjenem pristanišču, med temi 5 generalov. Angležem je padlo v roke 50 bojnih tankov in ogromno vojnega materiala.

VSEGA SKUPAJ SO ANGLEŽI ZAJELI V AFRIKI ŽE 80,000 ITALIJANOV

Kaira, 5. jan. — Angleška ar-
mada v Libiji je danes zavzela
utrjeno pristanišče Bardia, ka-
tero je branilo več kot 25,000 fa-
šističnih vojakov, ki so vsi po-
stali angleški vojni ujetniki. Ita-
lijani so položili orožje ob 1:30
danes popoldne.

Med zajetimi je tudi poveljnik
italijanske garnizije, general
Bergonzoli, dalje en korni po-
veljnik in štirje generali. Gene-
ral Bergonzoli je poveljeval laški
armadi, ki je pomagala generalu
Francu v španski civilni vojni.

"Vsa ogromna zaloga vojnega
materiala je zdaj v naših ro-
kah," poroča angleško vrhovno
poveljstvo. Med plenom je 45
lahkih in 5 težkih bojnih tankov.

Ne ve se še natanko, koliko ita-
lijanskih vojakov je bilo v Bar-
diji, toda v prvih urah so jih na-
šteli 25,000. Ako se prišteje te
vojake in one, ki so jih Angleži

že zajeli v pohodu proti Libiji,
je italijanski vrhovni poveljnik
izgubil že 80,000 vojakov v teku
enega meseca. Vsa njegova ar-
mada je štela 250,000 mož.

Prihodnji cilj angleške ar-
made je pristanišče Tobruk, 80 milj
zahodno od Bardije, katerega že
močno obstreljuje angleška bo-
jna mornarica in letalstvo.

V petek zvečer je pristalo v
Bardiji pet italijanskih letal, ki
so imeli najbrže nalogo, da odpe-
ljejo poveljnika Bergonzoli in
druge generale iz Bardije. To-
da angleški letalci so vseh pet
italijanskih letal obsuli s kroglami
iz strojnic, da so bila letala
nerabna in generali so padli An-
gležem v roke.

NO, ZDAJ IMAMO PA OBA!

Malo nas je že skrbelo, če letos ne bo nič fantov med novo slovensko armado, kar bi Stricu Samu čez 20 let zelo narobe hodilo. No, v petek smo pa dobili veselo sporočilo, da bodo tudi moški imeli besedo pri tekmi za nagrado. Družini Mr. in Mrs. Joseph Konchan, 3826 W. 14. St. je bil namreč rojen sinko-prvorojenec. Mati in dete se prav dobro počutita v Deaconess bolnišnici.

Prva slovenska deklica, rojena v tem letu je bila pri družini Zeleznik, 4413 W. 49. St. Zanimivo pri tem je tudi to, da sta oba mlada ateta stara prijatelja. Če se ne oglasi kdo drugi z bolj zgodnjim rojstvom, potem bosta ta dva dobila nagrado, vsak po \$10, kot obljubljeno. Obema družinama naše iskrene čestitke!

Dovolj imajo časa

V soboto se je zbral k po-
svetovanju italijanski faš-
istični kabinet. Predsedoval
je, kakopak, Mussolini. Dru-
gi so bili samo prisotni, da
niso bili stoli prazni. Kabi-
net je ukrenil mnogo važnih
stvari. Med drugim je odo-
bril gradnjo 45 milj dolgega
prekopa od Milana do reke
Po. Kopati bodo začeli tak-
oj, kot je svetoval Musso-
lini, "ko bo dosegla Italija
zmago na vseh frontah."
To bo najbrže leta 4000 po
Kr.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

MRZEL VAL JE ZAVEL PREKO ZED. DRŽAV

V soboto so nam poslali iz
Alaske doberšen del svojega
zimskega mraza. Precej snega
je zapadlo v soboto in včeraj
tudi v Clevelandu. V severni
Ohio je kazal toplomer 5 sto-
pinj nad ničlo. Bolj so pa še
prizadete osrednje države. V
Alamosa, Colorado, je kazal to-
plomer 27 stopinj pod ničlo in
v Rock Springsu, Wyo., 18 sto-
pinj pod ničlo. V North Dakoti
je padlo snega sedem čevljev
na debelo. Sneg je potrgal žice
in nekateri okrajji so že od četr-
trka brez elektrike. Mraz bo
danes nekoliko odnehal, prero-
kuje vremenski urad.

Drzni Angleži strašijo Nemce po Franciji

New York. — Nemci v okupi-
rani Franciji že okušajo po ma-
lem, kaj se bo zgodilo, kadar pri-
hrumi angleška armada preko
Rokavskega preliva in se zažene
nad Nemce. Angleži namreč že
izvajajo drzne nočne izpade na
francosko obrežje, kakor zatrju-
je neko zanesljivo poročilo iz
Londona. V splošnem to ni zna-
no v Ameriki, a je jako zanimi-
vo.

V tihi in temni noči pelje nam-
reč motorni čoln preko Rokav-
skega preliva in pristane kje na
samostnem francoskem obrežju.
Iz čolna stopi 50 naglaških voja-
kov, vsak s svojim motornim ko-
lesom in na vsakem kolesu pri-
čvrščena strojnica.

Vse je pripravljeno za pohod.
Motorji zabrne in kot blisk se
zažene drzna četa angleških ko-
lesarjev po cesti, v razne nem-
ške postojanke, ki so raztresene
po francoskem obrežju. Ta eks-
pedicija sestoji iz samih prosto-
voljcev v angleški armadi, kate-
rim so vzdeli ime "oddelek sa-
momorilcev."

Njih namen je v glavnem, da
vznemirjajo in plašijo nemške
posadke, ki so na 1000 milj dol-
gem obrežju nameščene jako na-
redko. Tega so se navadili po
nemškem vzorcu. Tako so po-
šiljali Nemci svoje motorizira-
ne čete pred armado, da so pla-
šili ljudi do zbežanosti.

Ti angleški vojaki so oblečeni
v uniforme angleške armade, to-
rej ni pri tem nobene tajnosti.
Angleži hočejo pokazati Nem-
cem, da so angleški vojaki drzni
dovolj, da pridejo trkat Nemcem
na vrata. Obenem hočejo pa An-
gleži s temi drznimi čini dvigni-
ti moralno francoskega naroda, ki
naj ve, da vojne še ni konec in da
je angleška armada še vedno pod
orožjem.

S teh pohodov pripeljejo An-
gleži nemške ujetnike, od kate-
rih potem dobe potrebne infor-
macije. Včasih se drzni četniki
vrnejo s takega pohoda, včasih
pa tudi ne. Ti vojaki tvegajo ze-
lo veliko, ker si upajo lezti so-
vražniku prav v žrelo. Pa ne za
denar, niti ne za slavo. Vojaki

dobe za tako ekspedicijo eno de-
setico več na dan plače, častniki
pa en funt šterling več (okrog
\$4.00).

Angleški generalni štab dobro
ve, da ne bo dobil vojne z samim
bombardiranjem zračne sile. Isto
vedo tudi Nemci. Treba bo z ar-
mado udariti v sovražnikovo de-
žel. Zato se zdaj vadijo s temi
pohodi. Anglija mora imeti do-
volj tankov in še več letal, pred-
no bo udarila z armado na Nem-
ce. To upajo imeti do avgusta.
Kje bo udarila Anglija na Nem-
čijo, se še ne ve. Nekateri misli-
jo, da od juga, preko Italije, dru-
gi, da iz Balkana, tretji mislijo,
da preko Belgije.

Angleži grade zdaj oklepne
divizije, s kakršnimi je Nemčija
zavojevala Evropo. Kadar bo
močna dovolj, se bosta udarili
dve oklepni sili na suhem, angle-
ška in nemška, česar svet še ni
videl. Vojaški strokovnjaki tr-
dijo, da bo do tega prišlo še le-
pa. Angleži se vadijo v te vrste
bojevanju zdaj v Afriki proti
Italijanom. In kot vidimo, z
uspehom.

Bolgarija pričakuje pohoda Nemcev

Bolgarski kralj je bil poklican v Berlin. Ali se bo udal pritisku Hitlerja? V par dneh se pričakuje pohoda nemške armade preko Balkana. Kaj bo storila Rusija?

ANGLEŽI ŠE VEDNO TRDIJO, DA HITLER NE BO UDARIL NA BALKAN

Belgrad. — Iz nemških virov
se zatrjuje, da je Hitler odločen
preprečiti popolen poraz ita-
ljanske armade v Albaniji, zato
bo ukazal svoji armadi v Romu-
niji, da se prepelje preko Dona-
ve in udari preko Bolgarije na
Grško. To da bo Hitler, kot se
zatrjuje, storil ne glede na to,
če Bolgarija to dovoli ali ne.

Nekateri viri vedo pa pove-
dati, da bo Hitler ob istem času
udaril tudi kje drugje, morda
celo z invazijo na angleško oto-
čje, ali pa na Gibraltar preko
Španije.

Po vsem balkanskih mestih
vlada velika nervoznost vzpri-
teh nemških priprav in groženj.
To nervoznost je še podvojilo
dejstvo, da je bil bolgarski kralj
Boris poklican v Berlin k Hitler-
ju. Sodi se, da se bo Boris udal
pritisku in dovolil nemški arma-
di prehod čez Bolgarijo. Bolgar-
ski ministrski predsednik Filoff
je že več dni na Dunaju "radi
zdravja." Baje bo šel celo iskati
"boljšega zdravja" v Berchtes-
gaden, na Hitlerjev dom.

Belgrajsko "Vreme" poroča
po vseh iz Berlina, da naj se
pričakuje v par dneh važnih do-
godkov, ne samo na diplomats-
kem polju, ampak tudi na boj-
nem, ker želi osiše končati (in
dobiti) vojno še letos!

Angleški radio je sporočil po
vseh iz Budimpešte, "da bo
svet v kratkem videl vojaške do-
godke resnih posledic. Poleg
nemške armade in zračne sile,
bo stopila v akcijo tudi morna-
rica."

Angleški viri pa kljub resne-
mu položaju na Balkanu še ved-

no zatrjujejo, da je Hitlerjeva
grožnja s pohodom na Balkan
samo strašilo in da ne bo udaril
tam.

Ako bo Hitler res udaril pre-
ko Bolgarije, bo Jugoslavija v
zelo kočljivem položaju, čeprav
vedo dobro poučeni viri poveda-
ti, da Nemčija ne želi zaplesti
Jugoslavije v vojno.

V Belgradu se splošno govori,
da bo Hitler dal Rusiji razne
koncesije, da ne bo nasprotovala
nemškemu pohodu na Balkan.
Balkanske države so že izgubile
vsako upanje, da bi dobile pod-
poro v Rusiji. Stalin se bo zado-
voljil s kako koncesijo v Darda-
nelah, zakar bo pa dovolil Hit-
lerju prosto pot preko Balkana.

Belgrajske uradnike je prese-
netila vest v tržaškem Piccolu
zadnje sredo, da bo uradni list
"Vreme" v četrtek prinesel no-
vico, da je Bolgarija pristopila k
osišči in da so nemške čete pre-
šle preko Donave, pa da radi te-
ga ne bo jugoslovansko prebival-
stvo prav nič vznemirjeno. Iz
kakšnih virov je dobil Piccolo to
novico ni znano, ker Vreme ni v
četrtek ničesar tozadevnega pi-
salo.

Vladni kabinet bo reorganizir-
ran prihodnji teden. Sliši se, da
bo imenovan Slovenec Franc Ku-
lovec prosvetnim ministrom na
mesto umrlega dr. Korošca.

Sliši se tudi, da bosta ustvar-
jeni dve novi ministrski mesti in
sicer ministrstvo za prehrano in
ministrstvo za časopisje in propa-
gando. V slednji urad bo naj-
brže imenovan kak hrvat ski
urednik.

Sovjetski poslaniki hite domov

Budapest, 5. jan.—Romunija
je danes pretrgala vse telefon-
ske in brzojavne zveze z zuna-
njim svetom. V istem času se
pa poroča, da hite ruski poslani-
ki iz štirih balkanskih držav
v Moskvo, kamor so bili pokli-
cani na nujno posvetovanje.

Iz Romunske niso smeli dan-
es niti internacionalni brzo-
vlakci. Za tem zidom, ki ne do-
voli iz Romunije nobenih vesti,
se pa zbira nemška armada ob
Donavi pred bolgarsko mejo,
dalje ob ruski meji in zahodno

od Romunske na jugoslovanski
meji.

Poročila v istem času javlja-
jo, da je sovjetska vlada posva-
rila Berlin pred korakom, "ki
bi ogrozil prijateljske odnoša-
je med Nemčijo in Rusijo."
Ruski poslaniki, ki so na potu
v Moskvo, so iz Jugoslavije,
Bolgarije, Romunske in Mad-
žarske.

Iz Belgrada se danes poroča,
da se so nemški krogi izjavili,
da se bo z Jugoslavijo postopa-
lo kot s Švedsko, če se bo "do-
stojno" obnašala.

Ameriški davkoplačevalci morajo plačevati za razna- šanje tujezemske propagande z ameriško pošto

Washington, D. C. — Diesov
odbor, ki preiskuje protiameri-
ške aktivnosti raznih elementov
v Zed. državah, je priporočil
kongresu, naj podvzame kora-
ke, da se ustavi dostavljanje
tujezemske propagande z ame-
riško pošto. Odbor dolži Nem-
čijo, Rusijo, Italijo in Japon-
sko, da se okoriščajajo z univer-
zalno poštno naredbno in brez
stroškov razpečajo ogromno ko-
ličino svoje propagande v tej
deželi, za kar morajo plačati
ameriški davkoplačevalci.
Zed. države nimajo v gori

omenjenih deželah nobene propa-
gande, zato se ameriška
vlada ne poslužuje v isti smeri
pošte v Nemčiji, Rusiji, Italiji
in Japonski, vsled česar ne mo-
re dobiti od univerzalne poštne
unije istih koristi, kot jih dobi-
vajo omenjene države v tej de-
želi.

Diesov odbor trdi, da pride iz
Nemčije, Rusije, Italije in Ja-
panske na tisoče ton propagan-
de, katero mora ameriška pošta
dostaviti na označene naslove,
poleg tega, da je ta propaganda
usmerjena naravnost proti Zed.
državam.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 5c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 4 Mon., Jan. 6, 1941

Hitler tiplje, kje bi prodr

Da moremo razumeti sedanj položaj Nemčije v vojaškem oziru, moramo poseči nazaj v sredozemski načrt osišča, ki ga je načela Italija s svojo ofenzivo proti Egiptu lanskega septembra. Namen te akcije osišča je bil ta, da dobi kontrolo nad Sredozemljem na celini, ko na morju ni kos Angliji.

Najprej je prišel pohod italijanske armade iz Libije proti Egiptu. To podjetje se ni samo izjalovilo, ampak se je celo spremenilo v kolosalen poraz, ki bo imel za osišče dalekosežne posledice, ker bo uničil italijansko vojaško silo v Libiji, kar bo prehod zrušitve italijanskega imperija v Afriki.

Drugo podvzetje je bila italijanska invazija na Grško, ki je računala na nepripravljenost Grčije in na pomoč od strani pete kolone. Ta pohod se ni samo izjalovil, ampak so se Italijani kmalu znašli na defenzivi in se sedaj na vso moč trudijo, da bi rešili armado pred popolnim uničenjem.

Tretja poteza osišča bi bila skoro prišla potem, ko bi se posrečil pohod na Egipt in na Grčijo. Hitler je udaril na Balkan z diplomatsko invazijo, toda je naletel na močan odpor v Bolgariji, za katero je stala Rusija. Ta diplomatski pohod naj bi zagotovil nemški armadi pot do Dardanel in od tam do Suez. Pohod preko Balkana je imel obenem tudi za cilj angleško Indijo.

Četrti načrt osišča v Sredozemlju je vključeval sodelovanje Španije v napadu na Gibraltar. Španija je ta načrt razbila, ker si je izvolila ostati nevtralna.

Odmev polomijave osišča na Sredozemlju se je slišal po vsem svetu. Poraz italijanskega orožja je popolnoma spremenil vojaško in politično situacijo v Bližnjem Vzhodu, dal novega poguma podjarmljenim evropskim narodom, spremenil zadržanje Rusije, Bolgarije in Turčije napram osišču, utrdil položaj francoskega maršala Weyganda v Afriki, dal novo orožje v roke maršalu Petainu, načelniku francoske vlade v pogajanjih z Nemčijo in zadržal japonsko politiko na Daljnem Vzhodu, vnil novega poguma Angležem in podžgal Zed. države za pomoč Angliji.

Z razbitim načrtom v Sredozemlju in premembo Mussolinijevе vloge od moči k cokolj, je prisilil Hitlerja, da je spremenil svoj načrt. To je vzrok, da leži sedaj nemška armada za Donavo. Ta premik čet zaenkrat ne pokaže končnega cilja Nemčije oziroma Hitlerja. Kako daleč bo šel na Balkan in če bo sploh šel preko Donave, se bo šele videlo. Te nemške čete pred Balkanom lahko pomenijo samo pravo za bodoče. Razpostavitev nemških čet v Romuniji ima lahko več pomenov, 1) da dobi Hitler dober oprijem v Romuniji, 2) koncentracija čet ob ruski meji v svarilo sovjetski Rusiji, in 3) pozicija nemških čet na jugoslovanski in bolgarski meji za pohod proti Dardanelam in Grčiji, kadar pride pravi čas.

In če bo Hitler ukazal pohod na Balkan, bo s tem priznal, da ni pripravljen napasti Anglije direktno, vsaj zaenkrat ne.

Nevtralni opazovalci trdijo, da ima Hitler namen, če bo udaril z armado na Balkan in dalje na Bližnji Vzhod, izva-bitati od angleškega otočja bojno mornarico, ali vsaj del iste. Vojaškim strokovnjakom je nerazumljivo, kako bo Hitler to dosegel s sunkom na Balkan, kjer je angleška mornarica v vzhodnem Sredozemlju dovolj močna, da se ubrani Hitlerja, ne da bi klicala na pomoč bojno mornarico od doma.

Drugače bi bilo, če bi Hitler udaril na Gibraltar in Portugalsko. Tam bi bile zelo ugodne baze za nemške podmornice, s katerimi bi napadal po Atlantiku. Ako bi Hitler napadel tukaj, bi Anglija ne mogla držati križem rok, ampak bi morala nemudoma poslati od doma križarke, rušilce in bojna letala. Te jedinice so pa glavna oporna točka za obrambo angleškega otočja.

Torej če bi Hitler rad izvalil križarke, rušilce in letala od Anglije, bi moral udariti tam, kjer bi Anglijo najbolj bolelo in to je na Gibraltar. Kot se poroča bi tudi že bil, če se ne bi upiral španski general Franco, ki se še ni udal pritisku iz Berlina. Anglija je še vedno premočna, da bi si jo nako-pal Franco na glavo. Ali pa so morda za vsem tem še drugi vzroki, ki jih vedo samo diplomati.

Vsaka poteza, ki jo napravi Hitler, je namenjena samo proti Angliji, najsi je navidez tudi v drugo smer. Hitler ve, da ne more kar enostavno peljati vojske v Anglijo. Morda bi se mu posrečilo v tihi in mirni noči prepeljati nekaj vojaštva čez Rokavski preliv in ga tam izkrcati na obrežju. Toda to vojaštvo bi moralo dobiti takoj ojačenja in potrebščine. To pa ne bi šlo tako lahko vzpričo angleškega brodovja in pa močne zračne sile, ki se zna boriti vse drugače kot nemška, čeprav ni tako številna.

Sicer je nemški general von Brauchitsch izjavil v svojem božičnem govoru: "Mi smo pred morskim zidom, ki bo pa varoval Anglijo samo tako dolgo, dokler bomo hoteli mi!" Toda general je moder mož in ni z ničemer omenil, kdaj bo nemška armada udarila na Anglijo. Očividno pa ta dan ne bo prišel prej, dokler ne bo Nemčija izvalila od angleškega otočja obrambo, katere kot take ne more premagati, to so križarke, rušilci in bojna letala. Zato bomo pa videli vsakojake Hitlerjeve poskuse, da to doseže. Razume se pa, da so tudi angleški vojskovodje modri možje, ki ne bodo kar tako nasledili Hitlerjevimi prozornimi načrtom.

BESEDA IZ NARODA

Letna seja in veselica

Letna seja društva Brooklynski Slovenci št. 48 SDZ, ki se je vršila 22. decembra je bila še precej dobro obiskana in završila se je v lepem sporazumu med mladimi in starimi člani. Za leto 1941 je bil izvoljen sledeči odbor:

Predsednik Jakob Jesenko, podpredsednik Frank Demshar, ml., tajnik Frank Hunter, blagajnik John Slabe, zapisničarica Mary Stebel, reditelj Frank Železnikar, ml., nadzorni odbor: Joe Stebel, Frank Jensen in Anna Jesenko. Zdravnika Sanate in Gericke.

Vsi člani in članice pa ste sedaj prav ljudno vabljene, da se udeležite društvene veselice, ki jo priredi naše društvo v soboto večer 11. januarja v Slovenskem domu na 6818 Denison Ave. Prav tako ste prijazno vabljene tudi vsi prijatelji našega društva, da nas obiščete v velikem številu.

Veselični odbor je prav pridno na delu in je preskrbel, da bo vsa dovolj in da boste vsi posetniki izvrstno postreženi. Za ples bo igrala dobro poznana Vadalova godba, da se boste vsi lahko zavrteli. Vsak član naj se po svoji možnosti odzove temu vabilu, čim več nas bo, tem bolj bomo veseli. Torej na svidenje in z bratskim pozdravom,

Frank Lauter, tajnik.

Samostojno društvo Srca Jezusovega

Člani našega društva naj si zapomnijo, da se v nedeljo vrši redna seja društva. Dolžnost vsakega člana je, da se udeležuje sej in po svoji moči deluje za napredek društva. To morete storiti le na ta način, da se redno udeležujete sej in podate dobrih nasvetov odboru, katerega ste si izvolili na glavni letni seji.

Člani, nikar ne mislite, da je že dovolj, da ste si izbrali odbor in sedaj naj pa ta odbor sam deluje. To ni prav, vsak član se mora zavedati svojih dolžnosti do društva, da bo potem imel tudi koristi od istega.

Zopet smo za eno leto starejši in naše vrste se redčijo z vsakim dnem, zato pa prihajajte na seje in pripeljite tudi kakega novega člana, da vsaj delno zajemimo ali nadomestimo one, ki so odšli pred nami v večnost. Pretekli teden smo zopet izgubili enega naših članov, ki je za vedno zatisnil svoje trudne oči in legel v prezgodnji grob. Ta usoda čaka nas vse, zato pa sedaj, dokler nam je še dana prilika poskrbimo kar pač največ moremo za one, ki bodo ostali za nami.

Kakor sem že prej omenil, se vrši v nedeljo naša redna mesečna seja in sicer prva v tekočem letu. Na tej seji boste slišali tudi letošnje račune o poslovanju v preteklem letu, iz katerih boste lahko razvideli položaj našega društva. Posebno pa se opozarja vse tiste, ki ste mogoče zaostali s svojim asesmentom. Poglejte v svoje knjižice, da ne bo potem zopet kakšnega prekanja, da ste pozabili, ali da vas tajnik ni opozoril za zaostali asesment.

Res je, da je v naših pravih točkah, ki naroča tajniku, da vselej opomni člana, ki je zaostal z asesmentom. To je vse prav, a vseeno pa mislim, da bi moral vsak član imeti vsaj toliko skrbi za svoje društvo, da bi vsaj redno plačeval asesmente, brez da bi se posebej napravljaj tajniku delo in društvu pa stroške za poštino. Vsak član, ki je že prekoračil starost, ki je določena za pristop v naše društvo, naj kar sam sebi pripiše, če bo črtan, ker v bodoče se ne bo moglo več de-

lati izjem kakor se je to napravilo v par slučajih v preteklih par letih.

Taki primeri se bodo morali opustiti enkrat za vselej, kajti če bo šlo tako naprej, potem pa kar vsi odnehajmo s plačevanjem asesmentov in kadar bomo pa potrebovali, se bomo pa že zglasili pri tajniku, če bomo mogli kaj dobiti. Iz prazne blagajne ne bo mogoče dobiti podpore. Saj so že stari ljudje rekli: "Če ni, tudi voda ne vzame!" Vsako drugo nedeljo v mesecu vas društveni tajnik in blagajnik pričakujeta že od 12. ure naprej, da lahko plačate svoj asesment. Torej pridite v nedeljo v velikem številu. Z bratskim pozdravom,

Član nadz. odbora.

Seja!

Danes se vrši redna seja društva Sv. Marije Magdalene št. 162 K. S. K. J. v spodnjih prostorih stare šole Sv. Vida začenši se ob 8 uri.

Seja bo kratka, po seji pa bo prigrizek in veselo razpoloženje. Asesment bom začela pobirati ob 6 uri večer in apeliram na članice da pridete in razvzamejte knjižice, da jih ne bo treba prenašati.

V nadi, da se vidimo na seji hocoj, vam kličem "na svidenje", Maria Hochevar, taj.

Za obrambo naših pionirjev

Piše Anton Grdina

Tu se ne gre za kakšno čast, kar mi predbacivajo v "E." Gre se za to, da se dokaže, kaj so naši pionirji doprinesli za Ameriko. Črnc-zamorec naj se opere, ker so rekli, da se nikoli opral ne bo! Pustimo to. Gre se za dobro ime naših pionirjev, kateri so bili zidarji Amerike in katerih je še nekaj danes, ki nimajo ničesar od Amerike drugega, nego da čakajo, kdaj jim bo kdo povedal, da so nezaželjeni tučji in da so napota pravim Amerikancem.

Kateri ste bili na shodu v spomin dr. Antona Korošca, se boste spomnili, da sem, predno sem otvoril shod, povabil vse one, kateri ne bi delali v ponedeljek, 30. decembra, da bi prišli v višjo šolo East Technical High School na 55th St. in Scoville Ave., k razpravi ali debati, ki so se vršile radi "Drugorodcev" (inozemcev), kateri še nimajo državljankega papirja, kateri ga iščejo, in radi onih, kateri se ne počutijo zadovoljne v Ameriki, ki so mogoče zadnje čase dobili državljanstvo.

Za tako zborovanje se je zavzela učiteljica Mrs. Josephine Fisher, katera poučuje v St. Clair knjižnici za državljanstvo pod auspicijo WPA.

Mrs. Fisher je sklicala zastopnike različnih narodov in pa učiteljice in učitelje, kateri širom mesta poučujejo za ameriško državljanstvo, v omenjeni prostor, da bi se tam razmotrivala vprašanja, kjer naj bi zastopniki narodov izrazili in izjavili, kaj je potreba storiti za priseljence od strani ameriške vlade v oziru teh, ki še niso ameriški državljanji ali drugih, ki se ne čutijo srečne in zadovoljne v Ameriki. Zato je tudi naročila, da se lahko udeležijo še drugi ljudje, ki bi razmotrivanje poslušali in lahko tudi posegli v razpravo in debato. Notica o tem bi morala biti tudi priobčena v Ameriški Domovini že v soboto, pa radi kratkega časa in nezadostnega pojasnila menda ni bila priobčena. To je bil prvi tak sestanek, sledilo jih bo še več, ker je skupna zbornica tako sklenila.

Za Jugoslovane sem bil naprošen jaz in Mrs. Frank Mer-

var, Litvince je zastopala Mrs. John Mihelič. Razprava se je vršila ob deseti uri popoldne imenovani dan. Navzočih je bilo osem narodnosti po zastopnikih in precej učiteljev in učiteljev, ki so se zelo zanimali in tudi stavili vprašanja zastopnikom narodov.

Prva govornica na listi je bila zastopnica iz židovske imigracijske organizacije, ki je pojasnjevala potrebe iz okolnosti njenih pripadnikov.

Zanjo sem bil poklican jaz, da v imenu Jugoslovanov pojasnjujem razmerje in stanje kakor je z nami Jugoslovani v odnošajih zgoraj navedenih vprašanj.

Učiteljica Mrs. Fisher, ki je bila predsednica tega razpravljanja je uredila že poprej vsaki osebi (zastopnikom narodov) vloge v čem naj poročajo. Meni je pa pustila, da sam izrazim tako kakor vem in znam.

Takoj za prvo zastopnico sem govoril v imenu Jugoslovanov. Povedal sem, kdo smo, kdaj se je pričela naša imigracija. Oddod smo prišli v Ameriko, koliko nas je tukaj, kakšna dela smo opravljali tukaj in kako smo hodili v šolo in kako je bilo z našimi državljanjskimi papirji in kdo so, kateri jih še nimajo in zakaj jih nimajo, če jih nimajo.

Priznati moram, da je bilo zanimivo razpravljanje. Poslušalci so pazili na vsako besedo in si delali opazke, da bodo nanje stavili vprašanja za odgovore in pojasnila. Moja naloga je bila, da zagovarjam pionirje, ki so dospeli pred 50 in 40 leti, ki so danes: ali brez državljankega papirja, ali pa brez sredstev za udobno življenje v Ameriki. Na tej podlagi sem stal odločno in nastopil najmanj trikrat v odločnem govoru, v katerem sem dokazoval, da so naši imigranti z drugimi, ki so istočasno dospeli v Ameriko, zidali in postavljali Ameriko na stališče, na katerem stoji danes, kjer lahko daje izobrazbo drugim. "Da imate danes priložnost deliti izobrazbo na razne načine drugim, se morate zahvaliti tem pionirjem, kateri so dospeli v Ameriko med letom 1890 in 1910. Ti so zidali Ameriko, da je danes taka, kakor je!" Dalje: Naši ljudje so dospeli v Ameriko za težka dela, vedeli so, da z jezikom ne bodo uspeli, vedeli so, da bodo uspeli z delom svojih rok.

Amerika takrat in danes so dve stvari! Takrat jih ni nikdo vabil v šole, tudi ni bilo smisla za kakšne šole za ljudi, ki so delali po 12 ur težkega dela, delo kakoršnega niso hoteli delati nobeni Amerikanci in taki, ki so imeli državljanjski papir, delali so dela kakoršnih niso hoteli delati drugi! Zato se niso zanimali za šole in takrat jih tudi nikdo ni vabil in priporočal. To velja za eno skupino, za katero smo danes tukaj. To so ljudje, kateri niso imeli v svoji domovini šol in pouka, ki niso znali pisati in ne brati. Ko so v nekaj letih tako zaostali, da niso šli v šole in go si nekaj prisluzili, jih je bilo sram, da bi šli v šole pozneje, menili so, da jim ne bo nikdar potreba, da bi katerega v Ameriki nadlegovali za kruh.

"Amerika jim je dala priliko, da so si pošteno zaslužili, nekateri več, drugi manj, ustanovili si domove in družine, in večina od teh so postali državljanji, trgovci, nekateri pa so radi enega ali drugega vzroka ostali za drugimi.

Na vse to je pa prihrumela depresija in je te ljudi naravnost oropala. Z drugo besedo: Amerika jim je dala in Ameriki jim je vzela nazaj vse, kar jim je poprej dala potom žuljev njihovih rok. Amerika je te pionirje na stara leta pustila brez vseh sredstev skoro gole, da so morali s košar v vrste stati za svoj kruh in malo moke, kar bi jim ne bilo nikdar potreba, če ne bi to storila de-

presija, pred katero jih ni Amerika zavarovala, ne podučila ali drugače obvarovala ali jim potem kaj povrnila. Mogoče so zgubili vse! Za take pionirje bi ne smelo biti danes vprašanja kako se dobi državljanjski papir, tem bi se moral ponuditi in bi ne smelo biti toliko kapric in fiksiranja, kakor ga je dandanes, da se človek boji iti za pričo enemu in drugemu pionirju. Izvrševalni uradniki bi morali s takimi državljanji postopati milejše, iz starega moža se ne more narediti študenta! To so ljudje za državo vredni, kakor je vredno zlato in ti ljudje se danes ozirajo krog sebe plašno in čakajo, da jim bo kdo rekel, da ni zanje več mesta v Ameriki!"

Te prepričevalne besede so izzvale lep aplavz med navzočimi učitelji. Za tem se niso več oglašali za besedo po izvrikih. Neka učiteljica je izjavila takole: "Jaz sem hodila v Collinwoodu od hiše do hiše in trkala na vrata in prosila, da bi ljudje šli v šole, toda se ni noben odzval." Tista je izvedela od mene sledeče: "Če bi vi prišli do mene ali kateregakoli poznanega trgovca ali pa do naših urednikov, vedite, da imamo Slovenci dva dnevnika in več krajev, kjer se poučuje za državljanstvo naših ljudi. Mogoče, da se izmed 60 tisočev Jugoslovanov dobijo tudi taki, kateri ne zaupajo kakšni ženski, ki bi jih vabila v šolo in so tudi taki, ki ne bi šli v šolo nikdar, toda, če bi se jim razložilo na lep način, bi bili veseli storiti vse."

Potem je druga izjavila takole: "Zakaj ne bi vi, ki imate tako razvito narodnost sami kaj storili za take?" Odgovor: To delajo naši časopisi ves čas! Ali ste kdaj čitali kaj zamore 23. varda? Tu so tisoči naših državljanov, ki so šli skozi šole pokojnega urednika našega dnevnika. Ta varda je tako organizirana, da zmaga za vsako volitev za kar ve da je demokratično. Mi imamo svoje šole in vabimo v nje!

Vsi tisti, ki so stavili vprašanja in so dobili zanje odgovor, so se prišli k meni potem opravičiti in so mi tudi čestitali za taka pojasnila. Mrs. Mihelič je tudi dobro zagovarjala poučevanje v domačih šolah za državljanstvo in tako je Mrs. Mervar zagovarjala potrebo, da se pomaga tem, ki so v potrebi in mnogi ne po svoji lastni krivdi.

Ker ni bilo več časa kakor samo do 1. ure, se je sklenilo, da se bo take sestanke še priredilo. Videlo se je da se je cela razprava razvila zelo zanimivo, iz katere se bo v bodočnosti lahko ukrenilo nekaj zelo dobrega za tiste, ki se med srečnimi počutijo nesrečne, kar bi pa ne smelo biti v taki deželi kot je Amerika. Kar se bo iz tega razvilo v bodočnosti, bom zopet sporočil.

Pred 100 leti je napovedal dogodke sedanje vojne

Ves svet govori zadnje čase o znamenitih prerekovanjih francoskega učenjaka in zdravnika Mihaela Nostradamus (1503-1566). Ta prerokovanja se namreč s sedanjo vojno čudovito izpolnjujejo. Nostradamus je vse sedanje velike vojne dogodke že pred 400 leti napovedal. Leta 1555, je izdal svoje slovitve "Centuriers" v katerih je v verzih opisal usodo sveta, zlasti Evrope in vseh večjih evropskih držav za 23 stoletij naprej. Že z njegovega življenja so se nekatera prerokovanja izpolnila, tako na primer smrtna nesreča francoskega kralja Henrika II., ki je bil smrtno ranjen na viteškem turnirju. Notradamus je napovedal potem francosko revolucijo, smrt Ludvika XVI., usodo Napoleona I. in Napoleona III., usodo raznih drugih evropskih

vladarjev.

Najbolj zanimive pa so gove prerokbe za sedanjo vojno. Tako je napovedal sv. vojno ter zmago Antan stop Viljema I., razpad in Zveze narodov, umor kralja Aleksandra v Moskvi nastop ljudske fronte v ji ter špan. revolucijo, ro je do dneva natančno vedal pričetek in konec raz španskih revolucije. Še bolj čudovito so pa napovedi o sedanji vojni rokoval je zasedbo Češke, poraz Poljske, Francije, o kateri pravbodo Nemci na Moselli zid, katerega si je zgrarenu — kar je popolno. Prav tako presenetnapovedal nastop MussHitlerja, Stalina in usohovih držav. Opisal uporabo sodobnih vojnstev, letal, motorjev, nic, iznajdbe radia, itd. Silno so zanimiva prerokovanja o bodočih Notradamusovimi predki jih v originalu hranitinski knjižnici, so se jih razlagali znameniti ki. Izzvale so razne prenjimi, mnogi so se izčevali, in sedanji vojni mo da je imel mož že polletično prav, kajti dost se še vse njegove napočičice izpolnile. Knjižt govimi napovedbami so v vseh evropskih jeziki

Planet, ki hodi svobodno

V grškem poganskem vju smo se učili, da so znali boga podzemlja imati ime Pluto. Po tem imenovali sedaj tudi planet, ki hodi svobodno. Pluto je bil dolgo planet v našem sončnem v. Šele pred leti so ga oziroma pravilneje, zapstoj tega planeta so že go domnevali. Z njim in, tako, kot z zgodbo kakenega navihanca; že dolpisana njegova dejanja, je nekje, a kje, in kakšpotovanju planeta Uranzdoslovci zapazili nekavilnosti. To so razlagnačin, da mora biti znanom še nek drugi, dostzn planet, ki kroži okac in vpliva na tek Urantem se je pokazalo, da Uranove motnje iz plandrugega vira in da in vzkroke, kot so jih spočevali, na drugi strani je našli še en planet; danime Pluto. Sedaj ga in preiskujejo.

Mnogo zanimivega za pri tem že na sveto. Pen za prav sploh ne bi smeniti v družino planetovajmanjši je, kot bi smelajmajhno jadrce plava truppo vsemirju in se delo bilo planet. Tudi z njejo jo ni vse v redu. Dočimrileže pota vseh ostalih peeni in isti ravnini, se rpi drži tega zakona, amslajbolj svoja pota.

Opazovati ga ni laheta planet je zvezda pebereda. Od naše zemlje se ljen 600 milijonov kiluca Za eno potovanje okoli boglbi 300 let. Nekateri ga lan bi radi prištevali med ošega sonca, ampak bi Ta smatrali za posebno nevl, lo, ki svobodno potuje postNaše sonce ga privlača, Sa To da je edina zvezda, kisa ta planet z našim soncu, naj bi bila tudi pojasnmenitih stranskih poti, Wrih hodi in pleše Plutozati

Računajo, da mora ogrozavit človek spat i oesdan. Potem bi človek, mislšestdeset let prespal vas dvajset let svojega živl

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

Nisem se genil, nepremično in ležal, saj si nisem mogel pomagati. Ko so se končno nagnali in naplesali, so mi noge tako odvezali, da sem lahko stokal z majhnimi koraki. Spravili me v tabor, slaveč svojo "zma-

Pred šotorom sta stala Vete in Weller. Ustrelil sem poglavarjevega sina, seve le v silo-anu, da sem rešil življenje mladim Mimbrenjem, ker Mimbrenji del velikega plemena Apačev in njihovi zavezni-

Zavedal sem se, da me čaka izbranejša, mučna smrt na mučnicah, maščevanje očeta za sinov smrt.

Pa to me trenutno ni toliko skrbelo, mislil sem le na svoje mlade spremljevalce. Nisem ga ni bilo videti. Najbrž je le ušel.

Sreča v vsej nesreči je bila, da sem odložil orožje in vse drugo, kar sem imel po žepih, po uru. Nekaj malenkosti sem imel v hlačnih žepih, med drugim tudi možnjo z denarjem. Nisem pa je bilo v njej le nekaj sov in dolarjev, bi ne bilo popolnoma mnogo, če bi me preiskal mi jih vzeli.

Moje življenje je bilo v nevarnosti, in sicer v tako veliki nevarnosti, da si večje misliti nisem mogel. Pa trenutno, to sem del, se mi še ni bilo treba niti ar bati. Indijanci mučijo soznika na kolu dneve in tedne, preden umre. Taka navada je za ujetnika sicer zelo nevarna, pa obenem tudi zelo koristna. Kajti rdečkarij nam dno ne mučijo svojih ujetnikov, če kar na kraju, kjer so jih imeli, vlečejo jih domov v svojo vas, da nudijo tudi svojcem nimivi in zabavni prizor, kamurira slavnih sovražnikov na kolu. In tudi ko ga pripeljejo domov, ga še ne mučijo, kar prvi ampak ga redijo, pitajo in kregujejo, da bi bil močnejši in krevrji in da bi vzdržal vse muke, so mu jih namenili, in jim nudijo čim večjo zabavo. In če je ujetnik podjeten, bo izkoristil te navade in mislil na beg, po bil ugodno priliko in ušel. Taka navada pravim, je vsekar boljša, ko pa če bi ujetnika držali na mestu ustrelili.

Ali bodo tudi mene mučili na kolu? Gotovo!

Najizbranejša muke bi si izmislili, umiranje bi trajalo nekaj dni, morebiti nekaj tednov. In res rod bi se zbral, da bi videl mirati slavnega Old Shatterhanda, morilca poglavarjevega.

Zaenkrat se mi še torej za življenje ni bilo treba bati. Od hantende do vasi Yumov je bilo skoraj teden dni, koj bi tudi še ne hotel mirati, pripravljali so se na drugo delo, napasti in izropati tlebo mislili haciendo. In ko bi me signali domov, bi trajale pripravave na mojo mučeniško smrt, pe tudi nekaj tednov. In niti se rpinčili bi me ne preveč, ker bi se misljal in ne vzdržal dolgega poevanja in še daljših muk.

Časa je bilo torej še dovolj za pregled. Seveda pa bi me najstroje je stražili, dnevno bi sedelo pol klučata bojnikov krog mene in poglavar sam bi se osebno vsak dan prepiral, da sem dovolj trdno zvezan.

Take misli so mi hodile po glavi, ko so me peljali v tabor in je postavili pred Velika usta.

Smrtno sovraštvo je bilo začelo, pisano na poglavarjevem obrazu. Pljunil je v mene in me gledal temno in bodeče. Molčal je. Weller pa se ni mogel premati. Moral je dati duška svoje-mu velikemu zadovoljstvu. Po-a progljivo se mi je režal in dejal: "Dobrodošli, sir! Lahko si mislite, kako silno me veseli, da vas spet vidim! Odkar nimam

več časti in sreče, da bi vam stregel kot ladijski sobar, ste se razbubili v slavnega Old Shatterhanda. Vse mogoče ste poskusili, da bi preprečili naše namere in nam škodovali. Ni vam uspelo, na varnem ste in res radoveden sem, kako se bodele topot izmazali in rešili slavo Old Shatterhanda. Kajti smrt na kolu vas neizogibno čaka!"

Niti v glavo mi ni padlo, da bi odgovoril temu človeku, čeprav me je zelo srbel jezik. Rad bi mu bil zabrusil v obraz, da se njega in njegovih rdečih prijateljev pač prav nič ne bojim.

In se jih tudi res nisem bal. Bil sem ujetnik pri Siouxih in Komaneh, pri Kiowah in pri drugih severnih rodovih in vsikdar sem se še izmazal. In severni rodovi so vse drugačnega kova ko južni. Takle Yuma se s Siouxi ali šošoni vobče ne da primerjati. V vsakem oziru, posebej pa v junaštvu, v prebrisanosti in odločnosti južni rodovi Indijancev daleč zaostajajo za Indijanci Zedinjenih držav. Res preklicano smolo bi moral imeti, če bi se mi ne posrečilo, da bi jim eno zagodel in jim izginil ko kafa.

Mormona Harry Meltona se mi je bilo vse huje bati ko rdečkarjev. Če bi si Melton domislil in zahteval, da me morajo njemu izročiti, in če bi njegovi zahtevi ugodili, sem bil izgubljen. Ustrelil bi me, dobro je vedel, kako nevaren sem njemu in njegovim nameram.

Toda tudi tega se nisem bal. Poglavar Vete ja je imel prvo in največjo pravico do mene, pravico krvnega maščevanja. In tej pravici bi se za nobeno ceno ne odrekel.

Wellerja se nisem bal. Njegove besede so bile smešne in drzne obenem. In dobro sem poznal rdečega človeka, ponosen je, pravilno zna ocenjevati belokožca in njegovo junaštvo. Povrh je bilo izdajstvo, kar so počenjali mormoni s haciendo, izdajstvo pa vsak Indijanec sovraži, čeprav ga izrablja.

Zato je Vete ja Wellerja tudi precej prezirljivo zavrnil:

"Tiho bodi! Tvoje besede so kakor prazna slama, kakor mlaka, ki v njej ni nobene ribe. Tebe se Old Shatterhand pač ne boji! Še mi bomo morali vse oči odpreti in vse sile napeti, da nam ne uide!

Ampak ne bo nam ušel! Cele dolge tedne bo visel na mučeniškem kolu, kajti ubil mi je sina!"

V BLAG SPOMIN
četrte obletnice smrti naše ljubljene hčerke in sestri
Anne Stanovnik
ki je preminula 6. januarja 1937
Zalujoči ostali: oče, brata in sestra

1941 JAN. 1941						
Sa	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

- 1941 —
- JANUARIJ**
- 5. in 12.—Svetovidski oder ima predstave v novi šoli sv. Vida.
  - 11.—Društvo Brooklynski Slovenci št. 48 SDZ priredi "Winter Frolic and Dance" na 6818 Denison Ave. v Domu zapadnih Slovencev.
  - 11.—Društvo Danica št. 11 SDZ priredi plesno veselico v SND na St. Clair Ave.
  - 17.—Društvo Zumberak HBZ ples v Twilight dvorani.
  - 12.—Skupna prireditev vseh podružnic Slov. moške zveze v SND na St. Clair Ave.
  - 18.—Jolly Jester's Club, ples v Twilight dvorani.
  - 18.—St. Vitus Boosters št. 25 KSKJ plesna veselica v SND.
  - 25.—Amigos Club, ples v Twilight dvorani.
  - 25.—Pevski zbor Adria ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.
  - 26.—St. Christine's Cadets prireditev v šolski dvorani sv. Kristine.
- FEBRUAR**
- 1.—Društvo France Prešeren št. 17 SDZ plesna veselica v SND.
  - 2.—Godba fare sv. Vida priredi sezonski koncert v Twilight Ballroom.
- MARCH**
- 2.—Slovenski basist John Lube priredi koncert v SND na St. Clair Ave.
- APRIL**
- 26.—Jolly Fishermen's Club, ples v Twilight dvorani.
- PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE**

Pogreb

Ko so tovariše odpustili iz jaškov, je bil tudi on na cesti. Šofer je bil po poklicu. Srednje trščate postave, velikih oči in podolgovatega obraza. Poznala ga je vsa dolina in on njo. Živa zgodovina je bil našega kotla, vse je poznal in vsi njega. Ničesar se ni zgodilo brez njegove vednosti. Poštenjak je bil, od nikogar ni maral ničesar, milost je odklanjal. Odkrit v besedah in dejanjih. V svoji odkritosti ni poznal razlike med gospodom in delavcem. Vsem je pravilno in brezobzirno delil potrebne in zaslužene besede. Bil je zaveden sin svojega naroda. Sodeloval je pri koroških bojih. Ko se je vrnil, je bil šofer pri rudniku. Sedaj je bil na cesti.

Kam? Kakor mnogo drugih, s trebuchom za kruhom. Preko meje in nato v daljne južne kraje in v rudnike. Tu je živel, dokler ni obnemogel in se vrnil na sever v bližino svojega kraja. Toda ožja domovina mu ni mogla dati kruha, poštenega kruha. Visel je med nebom in zemljo, iz dneva v dan. Miloščine ni maral. Hotel je živeti od dela svojih rok. Vsem je bil na razpolago, vsa dela je opravljal. Tako ga je začelo počasi razjedati. Hrbet se mu je začel vpoigibati. Končno jo je skupil v oni ostri zimi, ki je bila strah in smrt revežev in brezdomcev. Mesto drugih je opravljal nočno službo pri taksijih zunaj na cesti. Prezehlal je (mesto drugih) v tistih nočeh po avtomobilih in na cesti. Cesta mu je bila dom, avtomobil spalnica. In tedaj se je pričelo. Lotila se ga je ona strašna uničevalka vbojih, ki se pojavlja iz bede.

Samo trenutno mu je še po-

sijalo solnce. Zal prepozno in le začasno. Vedel je vse to, a tudi to, da ni več rešitve. Zato je opravljal delo brez volje in veselja. Srečen bi bil samo v svojem delu. Zaman je oblegal znanca in prijatelje. Nihče mu ni pomagal. Le tu pa tam je padel kak kovač in prisiljena beseda. Kovače je odklanjal. Zdeli so se mu kakor krpe, ki jih grmadiš na življenju. Zakaj neki bi ga krpal? Naj ostane tako kakršno je. Ko se bo obrabilo (ko bo postalo prozorno), se bo samo zrušilo. Tako je mislil in še sam pomagal uničujoči boleznini.

Tak se je zaljubil. Z dežele je prišla, sočna in polna kakor pomaranča iz Jaffe. Postala sta prijatelja in najela skupno stanovanje. Hotel jo je poročiti. Vedela je, da je bolan. Kaj bi z njim? Toliko kolikor je vredno in plačano. Cutil je to. Bolelo ga je in v pospeševalo razkorj in konec. Za delo ni bil več. Sredstva so pošla in z njimi vse drugo. Prodajal je pohištvo in se zavestno pripravljaval na konec.

Zadnjo noč je prespal v delavnici na mizi. Ko so prišli delavci ga ni bilo. Vrnil se je z bolnim nasmehom in iz ust mu je dišalo žganje. Bil je uničen, človek zadnjih trenutkov in zadnjega dejanja.

Poklical jo je. Tiho in nerazumljivo sta se pogovarjala v kotu. Razgovor je prekinil oster krik groze in strahu, ki se je izvil ženski iz prsi. Bleda in treboča je stala v drugem kotu, on pa je nemo strmel z neživjenjskim pogledom tja v nedogled. Sunkovito je spraznil žep, vrgegel drobiž po mizi in planil skozi vrata proti reki. Predno so se zavedeli dejanja, je že bil preko ograje v reki.

Ravno do vratu mu je segala. Ker ni bila deroča, je korakal po strugi z dvignjenimi rokami, obrnjen proti strugi. Mahal je z rokami in pozdravljaj: zdravo, zdravo. Ljudstvo se je zbiralo in gledalo čudnega plavačamamomorilca. Vrgli so mu vrv. Odklonil jo je. Ko je začutil, da mu vrtinec spodnaša noge, je dvignil roke in zaklical: zdravo in živela Jugoslavija. To so bile njegove zadnje besede. Vrtinec ga je nato potegnil vase in odnesel naprej po strugi. Potegnili so ga iz vode, srce mu je še lahko utripalo. To srce, ki je toliko bilo z druge, le zanj ni bilo nobeno. Med prevozom je umrl.

Bil je umetnik. Poznala sta se že dolgo in skupaj spraznila mnogo kozarcev. (Spodobi se, da ga pospremi na zadnji poti.) Ali bi mu zamerili, če je tudi danes sam pogledal iz žalostij v kozarec. Stopil je v spreved in solze so mu pričele polzeti po licu. Gledal je na krsto ter celo pot govoril in ponavljal raztrgane stavke: "Dragi fant . . . škoda Te je . . . Rad sem Te imel . . . Dober fant si bil . . . Kaj je življenje? Zlobno je revež . . . Družba, ha!" Tako nekako je govoril, zdaj tišje, zdaj glasneje. Besede so mu vrele iz srca.

Nam pa je pogreb postal farsa. Smejali smo se celo pot. Mi, ki smo prišli k pogrebu, da bi zadostili tistim malenkostim družabnega reda, vljudnosti in zunanjega spoštovanja! Nismo razumeli umetnikovih besed. Ta trenotek smo bili enaki onim, ki so govorili. Kakršno življenje, taka smrt. Umetnik je govoril. V kapelo ni vstopil. Počakal je zunaj, stopil nato spet za krsto in šel na grob.

Mrmranje zadnjih besed očenaša je utihnilo, ko je stopil umetnik k odprtemu grobu. Razkorajil se je, prekrizal roke na hrbtu in pričel poslovilni govor. Zresnili smo se. Kri nam je zastajala in mraz nas je preletaval. Kaj bo? Umetnik pa je govoril: "Dragi moj . . . rad sem Te imel . . . Življenje je kruto . . . neusmiljeno . . . družba zlobna . . . Dober fant si bil . . . Šofer si bil . . . šofer življenja . . . veliki šofer . . . toda, ko si vozil . . . okoli vogala . . . se Ti je . . . zlomil . . . volan življenja . . . in avto . . . je zdraknil . . . iz Tvojih rok . . ." Solze so mu zalile lica, beseda je onemela v grlu. Telo se je krčevito sklonilo, roka je zagrabila razkopano zemljo in jo vrgla na krsto.

Nemo smo zrlji v odprt grob. Kesanje se je zbudilo v naših srcih in solze so stopile v oči. Zrušeni in bičani smo metali zemljo na krsto. V meglenem in pustem popoldnevu smo zapuščali pokopališče.

Čez čas je neznan roka napravila nagrobni okvir in nad njim malo nagrobno ploščo s priimkom, imenom in dnevom smrti. Oglasila se je bila vest in zahtevala oddolžitve . . .

IZ DOMOVINE

—Dar mestnim revežem. Ga. Mara Gregorič-Stepančič iz Trsta je darovala za mestne reveže v Ljubljani 100 din v počastitev spomina svojega pokojnega svaka g. dr. Henrika Stepančiča; pekovski mojster g. Piskar s Tyrseve ceste pa je daroval za mestno kuhinjo v cukrarni 53 kg kruha.

MALI OGLASI

- Pri nas**
dobite vsak ponedeljek in torek sveže jetrne in krvave klobase, po 6c vsaka in domače kislo zelje po 6c funt. Se vljudno priporočam vsem gospodinjam.
Anton Ogrinc
6414 St. Clair Ave.
- Peč naprodaj**
Detroit-Star kuhinjska peč naprodaj zelo poceni. Zglasite se na 5415 Spencer Ave., ali pa pri Joe Pograjcu, 1091 E. 67th St.
- Delo dobi**
dekle, stara 20 do 30 let, za hišna dela. Ostané čez noč. Vprašajte na 916 E. 73d. St. (4)
- Fant dobi delo**
da bi razvažal grocerijo. Mora biti snažen in mora imeti dobra priporočila. Vprašajte na 2582 Noble Road. (4)
- Prijatelj's Pharmacy**
SLOVENSKA LEKARNA
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 4212
Pripeljemo na dom.

Indijanski zastopnik Charles H. Berry (levi) razdeljuje Indijancem iz Iroquijo rodu 146. letno odplacilo v blagu, katero jim mora dati vlada Zed. držav po pogodbi, da ohrani mir. Iroquio plemo živi v Tonawanda Seneca rezervaciji v državi New York. Vsak dobi 6 jardov blage letno.

Byron Nelson iz Toledo, O., svetovno znani prvak v igranju golfa zve na 10.000 s. obrnih dolarjev od katerih je \$2.500 njegovih, ko je zopet zmagal v tekmi v Miami, Fla.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

Iznenada je Kristina bruhnila v bridek jok — sama je komaj vedela, zakaj. Toda čisto res je bilo — svoje otroke je ljubila od prvega trenotka, kakor hitro je vedela, da jih nosi pod srcem, ljubila jih je, ko so jo mučili z nemirom, jo obremenjevali in kazili. Ljubila je njihove drobne obrazke, kakor hitro jih je prvič videla, in ljubila jih je sleherno uro, medtem ko so dorasčali, se spreminjali in postajali zmerom bolj možati. Toda nihče jih ni z njo vred tako od srca ljubil in se tako od srca z njo veselil — Erlend ni bil take narave, sicer jih je imel čisto rad — toda za Naakkeva je menil, da je prišel prezgodaj, in o drugih je zmerom dejal, da je eden izmed njih preveč — Oddaleč se je spominjala, kaj je morala nekoč misliti o sadu greha, tisto prvo zimo, ki jo je preživljala na Husabyju — bilo ji je jasno, da je okusila njegovo grenkobo, čeprav ne tako, kot se je izprva bala. Tistikrat je bilo nekaj stopilo med njo in Erlenda, in to se pač nikdar več ne more popraviti.

Z materjo ni bila nikdar preveč zaupljiva, njene sestre so bile še otroci, ko je bila ona že odrasla, tovarišic ni nikdar imela. Dorasla je bila med možmi in se je mogla vsa predati nežnosti in mehki, kajti zmerom so bili krog nje možje, ki so zaslanjajoč in braječ držali svoje roke med njo in med svetom. Zdej se ji je zdela tako samo po sebi umljivo, zakaj sama rodi le sinove, dobiva same dečke, ki jih sme hraniti s svojo krvjo in jih dojeti na svojih prsah, jih sme ljubiti, varovati in negovati, dokler ne bodo tako veliki, da bodo tudi oni mogli stopiti med može. Spominjala se je, da je nekoč slišala o neki kraljici s priimkom "dečja mati." Ta je gotovo imela v svoji mladosti živo mejo čuječih mož krog sebe —

"Kaj pa ti je, Kristina?" je čez tiho vprašal oče. Tega mu ni mogla povedati. Zato je slednjic, ko so se ji ustavile solze, spravila same to iz sebe:

V BLAG SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE SMRTI NAŠE NEPOZABLJENE SOPROGE IN MATERE

Frances Zurga

Ki je za vedno zatisnila svoje mile oči dne 6. januarja, 1937.

Štiri leta krob Te krije, kar v vednost se podala; lepi zdej Ti sonce sije, vsem v spominu si ostala.

Truplo tam na božji nji, v grobu hladnem zdej trohni, duh pa Tvoj v neminljivi slavi raja še živi.

Žalujoci ostali:
MATHEW ZURGA, soprog.
JOSEPH, LOUIS, MATHEW, FRANK, WILLIAM, sinovi.
FRANCES HORVATH, JANE TRENTEL, MARY, ROSE, hčere.
Cleveland, O., 6. januarja, 1941.

"Kako bi ne bila žalostna, oče, če pa tako ležite tukaj?" Nazadnje pa, ko je Lavrans le silil vanjo, je omenila svojo bojazen za nekrščenega otroka. Tedaj je nemudoma ukazal, naj dečka na prvi mašni dan neso v cerkev — dejal je, da po njegovem prepričanju on sam radi tega ne bo nič prej umrl, dokler ne bo volja božja.

"Sicer sem pa že dovolj dolgo ležal tukaj," je dejal in se nasmehnil. "Križi in težave spremljajo naš prihod in naš odhod, Kristina — v boleznih se rodimo, v boleznih umiramo, če nas ne dohiti nagla smrt. Ko sem bil mlad, se mi je zdelo, da bi bila najlepša smrt, ako bi me kdo posekal na bojišču. Toda za grešnega človeka je bolniška postelja vendarle potrebna — čeprav zdej ne čutim, da bi moja duša še kaj rasla, tudi če bi še dalje ležal tukaj."

Tako so torej krstili dečka naslednjo nedeljo in dobil je ime svojega deda. Kristini in Erlendu so zunaj po srenjah to hudo zamerili, čeprav je Lavrans Bjorgulfsson vsem, ki so prihajali, pravil, da je on sam tako zahteval. Ni maral, da bi imel v hiši pogana, ko bi potrkala smrt na vrata.

Lavrans si je zdej začel delati skrbi, da ga ne bi smrt doletela ravno med pomladanskimi poljskimi deli, kar bi bilo zelo neprikladno za tiste številne ljudi, ki bi radi šli njemu na čast za pogrebom. Toda štiriinajst dni po krstu otroka je prišel Erlend h Kristini v staro tkalnico, kjer je spala od poroda sem. Bilo je že pozno jutro, zajtrk je bil že minil; ležala je še v postelji, kajti deček je bil ponoči nemiren. Erlend je bil močno ganjen; tiho in ljubeznivo ji je rekel, naj vstane in gre k očetu. Da je Lavrans dobil ob svitu hude srčne krče in je nato dolgo ležal v nezavesti. Zdej je pri njem Sira Eirik in ga je pravkar izpovedal.

Bil je peti dan po Halvardovem prazniku (15. maja). Padal je enakomeren in topel dež. Ko je Kristina stopila na dvorišče, je začutila v lahnem južnem vetru vonj po prsti pravkar zoranih in pognojnih njiv. Dolina je ležala vsa rjava pod spomladanskim dežjem, zrak se je modril med visokimi gorami in megla se je vlačila sredi pobočij. Iz vzdolž narasle sive reke so se oglašali zvončki — izpustili so bili na prosto kozje črede, ki so obirale s popki posute vejice. Bilo je vreme, ob kakršnem se je zmerom vzradostilo očetovo srce, zima in mraz sta bila za ljudi in živali pri kraju, živina je bila rešena od tesnih, temnih hlevov in pomankanja klaje.

Po očetovem obrazu je takoj spoznala, da je smrt zdej zelo blizu. Okoli nosic je bil snežno bel, ustnice in votline okrog velikih oči so bile modrikaste, lasje so se mu bili razdelili in so ležali v vlažnih predeh okoli širokega, s potnimi kapljami pokritega čela. Toda bil je zdej popolnoma pri zavesti in je govoril jasno, čeprav počasni in s slabotnim glasom.

Služinčad je drug za drugim pristopala k ležišču, Lavrans je vsem podajal roko, se jim zahvaljeval za službo, jih prosil, naj mu odpuste, če jim je kakorkoli storil kako krivico, ter naj se spominjajo njegove duše v molitvi. Nato se je poslovil od svojcev. Hčeri je prosil, naj se sklonita k njemu, da ju bo mogel poljubiti, voščil jima je božji in vseh svetnikov blagoslov. Obe sta bridko jo-

kali in mlada Ramborg se je vrgla sestri v naročje. Tako objeti sta se Lavransovi hčerki vrnili na svoj prostor ob vznožju postelje, in mlajša je še nadalje ihtela na Kristininih prsah.

Erlendu je trepetalo v obrazu in solze so mu tekale po licih, ko je vzdignil Lavransovo roko, jo poljubil ter tiho prosil tasta, naj odpusti vse, kar je bil vsa ta leta storil zoper njegovo voljo. Lavrans je rekel, da mu odpusti iz vsega srca, in prosil je Boga, naj bo vse dni z Erlendom. Čudno bleda svetloba je bila razlita preko Erlendovega lepega obraza, ko je tiho stopil nazaj in obstal pri ženi, držeč jo za roko.

Simon Darre ni jokal, toda ko je prijel za tastovo roko, da bi jo poljubil, je pokleknil, ostal nekaj časa na kolenih in jo krepko stiskal. "Topla in dobra je tvoja roka, zet," je rekel Lavrans s slabotnim nasmehom. Ramborg se je okrenila k možu, ko je ta pristopil k njej, in Simon ji je položil roko okrog nežnih dekliških ramen.

Najzadnje se je Lavrans poslovil od svoje žene. Zašepetala sta si nekaj besed, ki jih nihče ni slišal, in sta se poljubila v navzočnosti vseh drugih, kakor se je pač spodobilo, ko je bila smrt v hiši. Nato je Ragnfrid pokleknila pred moževim ležiščem na tla, tako da mu je gledala v obraz; bila je vsa bleda, tiha in mirna.

Sira Eirik je ostal v hiši, potem ko je bil dal umirajočega v sveto olje in mu podelil sveto popotnico. Sedel je ob vzglavju postelje in molil. Ragnfrid je sedela zdej na robu postelje. Tako je minilo več ur. Lavrans je ležal z napol zaprtimi očmi. Zdej pa zdej je nemirno začel obračati glavo na blazinah, tipal malo po odeji in semtertja naporno in stokajoč zajel sapo. Ljudje so mislili, da je izgubil govor, toda smrtni boj to še ni bil.

Zgodaj se je stemnilo in svečenik je prižgal luč. Ljudje so tiho sedeli tamkaj, gledali v umirajočega in prisluškovali curljanju in kapljanju dežja zunaj okoli hiše. Tedaj se je bolnika polastil nekakšen nemir, telo je zadrgetalo, obraz mu je posinil in videti je bilo, da ga duši. Sira Eirik mu je segel pod pazduho, ga dvignil, da je sedel, pri tem pa je Lavransovo glavo naslonil sebi na prsa in mu pokazal križ.

Lavrans je odprl oči, uprl pogled v razpelo v duhovnikovi rokici in rekel tiho, toda tako razločno, da so slišali skoraj vsi v sobi:

"Exsurrexi, et adhuc sum tecum (Vstal sem in sem še pri tebi!)."

Še nekaj trzajev je spreletelo njegovo telo, roke so mu tipale po odeji. Sira Eirik ga je še vedno držal naslonjenega nase. Nato je previdno položil truplo svojega prijatelja nazaj na blazino, ga poljubil na čelo in mu pogladil lase, nato mu je zatisnil veke in nosnice, vstal in pričel opravljati molitve.

Kristina je smela ponoči z drugimi vred čuti pri mrliču. Lavransa so bili položili v gornjem nadstropju na slamo; kajti bilo je pričakovati, da pride mnogo ljudi stražit mrliča, in tamkaj je bilo največ prostora.

Oče se ji je zdel neizrekljivo lep, ko je tako ležal v svetlobi sveč z odkritim, zlato bledim obrazom. Odgrnili so bili mrtvaški prt, da bi ga ne zamazali vsi tisti, ki bi radi pristopili in videli obličje mrtvega. Nad truplom sta pela Sira Eirik in župnik iz Kvana — ta je bil prišel na večer, da bi se poslovil od Lavransa, pa ga ni bil več našel pri življenju.

Toda že naslednji dan so jeli prihajati na dvor gostje na konjih, in zdej je morala Kristina zavolja sodobnosti leči v poste-

ljo, ker še zmerom ni bila šla v cerkev. Zdej so njeno porodno posteljo ozaljšali s svilenimi pregrinjali in krasnimi blazinami. S Forma so prinesli domov zibelko; v njej je ležal zdej mali Lavrans, in dan na dan so ljudje prihajali in odhajali, da bi videli njo in otroka.

Očetovo truplo je tudi nadalje ostalo lepo, kot je Kristina slišala praviti — samo nekoliko bolj porumenelo je. In še nikjer nikoli ni bilo videti, da bi bili

ljudje prinesli toliko sveč k oltaru mrtvega moža.

Petega dne se je pričela pogrebščina, bila je v vsakem oziru nad vse imenitna — na dvor samem in na Laugarbru je stalo več kot sto tujih konj in tudi na Formu so bili nastanjeni gostje. Sedmega dne so si v slogi in prijateljstvu razdelili dedščino — Lavrans sam je bil pred smrtjo vse uredil, in vsi so se natanko ravnali po njegovih željah.

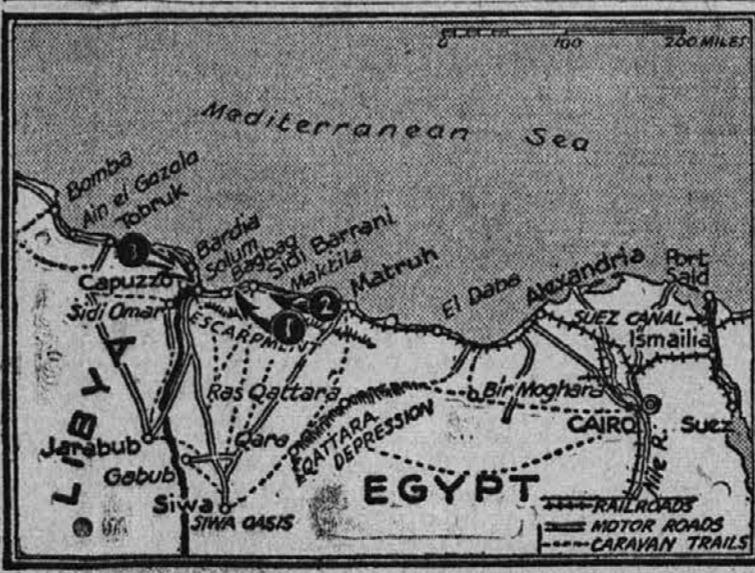
SONJA HENIE & 1940-41 HOLLYWOOD ICE REVUE

Sonja Henie, znana igralka, ki je že razveselila milijon ljudi s svojim drsanjem na ledu, pride v Clevelandsko Areno za pet predstav. Prične se 14. januarja in bo do 18. januarja. Z njo pride tudi Hollywood Ice Revue of 1940-41. Ta predstava je pod Mr. Arthur M. Wirtz iz Chicago. Režiser je Harry Losee, in Raoul Pono du Bois ima v oskrbi vse kostume. Miss Henie je pod režiserjem Leon Leonidoffom iz New Yorka. Ona bo nastopila z Harrison Thomson, kanadskim prvakom. Sonja Henie bo nastopila v solo plesu kakor tudi z zborom.

Slika nam predstavlja predsednika Roosevelta in njegovega psička "Scottie-a," ko sta se nahajala na ladji Tuscaloosa ob priliki pregledovanja obrambnih postojank na morju.

Mali zemljevid nam kaže, v kateri smeri se vrše boji med Angleži in Italijani v Afriki. Angleška armada iz puščave (1) se je združila z armado ob obrežju (2) ter skupno napadla Italijane in jim vzela Sidi Barrani. Italijani pa hite s ojašenji s svoje armade (3) iz Libije.

Naslednjega dne bi moralo truplo, ki je bilo zdej v cerkvi sv. Olafa, nastopiti pot v Hamar. Večer pred tem — bilo je skorajda že bolj ponoči — je prišla Ragnfrid v zimsko sobo, kjer je spala hči z otrokom. Gospodinja je bila močno trudna, toda raz ji je bil tih in svetel. "Sicer so vsa poslopja pa boste že našle kakšen zadnjo noč, ki jo še preživim svojem dvoru, bi rada samala pri hčeri."

Bančni uradi v vsem Greater Clevelandu in okolici

IZCRPNO POROČILO STANJA Z DNE 31. DECEMBRA 1940

PREMOZENJE

Gotovina na rokah in v bankah	\$209,142,381.93
United States vladne obligacije, direktne in garantirane	99,335,420.71
Državni, mestni in drugi bondi ter investicije, vključno delnice v Federalni rezervni banki, manj rezerve	7,333,453.15
Posojila, diskonti in predujmi, manj rezerve	147,149,894.90
Bančna poslopja (vključno investicija in drugo premoženje indirektno zastopajoča bančna poslopja) manj rezerve	6,211,088.11
Druga zemljišča (vključno investicija in drugo premoženje indirektno zastopajoča druga zemljišča) manj rezerve	4,767,334.23
Drugo premoženje, manj rezerve	1,729,179.44
Obveznosti odjemalcev na akceptacijah, izvršenih po tej banki	141,507.30
Skupno	\$475,780,259.88

OBVEZNOSTI

Glavnične note	\$ 13,000,000.00	
(Podvrženo depozitom in drugim obveznostim)		
Osnovna glavnična	13,800,000.00	
Preostanek in nerazd. dobiček	6,121,115.15	
Rezerva za slučajnosti	751,826.63	
Odvisni sklad za glavnične note in zaslužene obresti do 1. februarja 1941	596,602.25	34,269,544.08

VLOGE

Na zahtevo	\$223,638,293.81
Na čas	185,352,386.11
Estates Trust Department (Preferred)	16,964,944.21
Corporate Trust Department (Preferred)	11,003,720.18
Rezervirano za davke, obresti itd.	1,555,769.98
Druge obveznosti	2,854,094.20
Akceptacije izvršene za odjemalce	141,507.30
Skupno	\$475,780,259.88

United States vladne obligacije in drugo premoženje, izkazano s \$17,076,712.07 jamčijo varnost javnih skladov in trust depozitov ter v drugo namene, kot zahtevano in dovoljeno po postavi.

ČLANI FEDERALNEGA REZERVNEGA SISTEMA
ČLANI CLEVELAND CLEARING HOUSE ASSOCIATION
Member Federal Deposit Insurance Corporation

H RANILNE VLOGE

TEKOČE OBRESTI PO 3%
ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.
6235 ST. CLAIR AVENUE

POZOR, VLAGATELJI CUSTODIAN HRANILNICE

Mi vam zopet nudimo fino kupitjo v pohištvo. Nudimo največ za vašo hranilno knjižico v zameno za novo pohištvo.

PERUSEK FURNITURE
809 East 152nd St. MULberry 921
Odprto v ponedeljek, četrtek in soboto tudi zvečer
Za boljše pohištvo in vrednosti pojdite k Perusku.

POZIV NA DELNISO SEJO

V četrtek, 9. januarja, 1941, ob 8. uri zvečer se prične delniška seja Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Zborovanje se vrši v avditoriju N. Doma.
JANKO N. ROGELJ, predsednik SND.